

pot@lesk

KLICPEROVA DIVADLA HRADEC KRÁLOVÉ

INTERNETOVÝ MĚSÍČNÍK | ČÍSLO 12 | ŘÍJEN 2015

ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA JE ZA NÁMI

XII. ročník festivalu Čekání na Václava je úspěšně za námi. Podívejte se na malou fotogalerii, která vám připomene atmosféru festivalových představení a koncertů.

PERIFÉRIE

Velká část říjnového čísla je věnována první premiéře nové sezony - PERIFÉRIE. Ve videorozhovorech jsme vyzpovídali herce Marii Poulou a Jakuba Tvrdíka a hudebníka Michala Vejskala.

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

Po trochu delší letní pauze se vám opět hlásí Bartley McCormick, který tentokrát zavítal za hercem Jiřím Panznerem. V nejnovějším díle se nejen vařilo, ale i hrálo divadlo.

O ČEM SI PŘEČTETE?

08

MARIE POULOVÁ A JAKUB TVRDÍK

V říjnovém čísle si můžete přečíst rozhovor s představiteli ústřední dvojice inscenace PERIFÉRIE.

03

VÁCLAVA MÁM NEJRADŠÍ!

Jana Slouková vám ve svém úvodníku představí nejen nové červené sofa v její kanceláři...

04

JAKÉ BYLO ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA?

Ve fotoreportáži si připomeňte atmosféru festivalových představení.

08

ROZHOVOR: MICHAL VEJSKAL

Autor scénické hudby k Periférii o sobě prozradil, co je jeho absolutní hudební srdcovka.

16

PROTŘENO S BARTLEY MCCORMICKEM

V dalším dílu své kulinářské show Bartley McCormick zavítá za Jiřím Panznerem.

12

A LÉTA BĚŽÍ, VÁŽENÍ...

Nahlédněte spolu s námi do divadelního archivu a zkuste na historických fotografiích poznat vaše oblíbené herce!

15

NOC DIVADEL 2015

Už po třetí se Klicperovo divadlo zapojí do projektu Noc divadel. Jaký bude letošní program?

18

NA KAFI S LENKOU

Lenka Loubalová se ve svém tradičním fejetonu tentokrát zaměří její nejnovější filmové natáčení.

VÁCLAVA MÁM NEJRADŠÍ!

Vážení a milí čtenáři,

vypůjčila jsem si na úvod známý text od skupiny Saze, neboť můj úvodník v tomto čísle je věnovaný čemu jinému než právě zakončenému festivalu Čekání na Václava! Náš „Václav“ je tu pro vás již po dvanácté a opět k velké radosti nás i našich diváků s plnými sály a spokojenými potlesky. „Václav“ zkrátka k našemu divadelnímu podzimu patří stejně neodmyslitelně jako ranní mlhy cestou na zkoušku, návraty za tmy z podvečerních představení a burčák v divadelním klubu. Diváci s napětím očekávají svá těžce vybojovaná představení, před hlavní scénou i Studiem Beseda se houfují lovci autogramů a Hradec Králové se tak jen několik měsíců od skončení našeho festivalu červnového potýká s nápořem divadelních hvězd a stálic.

Pokud si ovšem myslíte, že v Klicperově divadle jen lehce poklímáváme ukolébáni vykonanou prací, jste na velkém omylu. Nejen, že v době, kdy píšu tento úvodník, právě vrcholí zkoušení prvních dvou premiér letošního roku (Periférie a Srpna v zemi indiánů), ale v kanceláři dramaturgie už opět usedám k hromádám vytištěných scénářů, připravených k tomuto účelu za celý rok na

hromádkách „snad výhledově“, „určitě brzy nasadit“, „tutovka“ a „možná“ (hromádka „toto rozhodně ne“ už je mezitím dávno zrecyklována do přijatelnější podoby využití papíru). Ano, je to k nevíře, neboť naše letošní sezona ve znamení Klicperovy univerzity čtvrtého věku se teprve rozjíždí, ale my už plánujeme tu příští (a přespříští v závěsu). A tak mi nezbývá než trávit podzimní dny a večery čtením, vymýšlením a kombinováním. Je to sice černá dramaturgická práce, ale letos se mi, věřte nebo ne, dělá přímo báječně, pohodově a září silou barev! Ne, není to meditace nad zbarvenými listy v parku, může za to totiž nová sofa v mé kanceláři....

Takže milí zlatí, pilně pracujte, ve volných chvílích čtěte a nabíjejte se v podzimních dnech barvami!

S pozdravem z Klicperova divadla

Jana Slouková

JANA SLOUKOVÁ

JAKÉ BYLO ČEKÁNÍ NA VÁCLAVA?

Připravil: Martin Sedláček

Milí čtenáři,

XII. ročník festivalu Čekání na Václava je úspěšně za námi. Tento tradiční festival, který je ohraničen dvěma státními svátky (28. zářím a 28. říjnem) přivezl do Hradce Králové řadu významných hostů a skvělých představení.

Na následující dvoustraně si prostřednictvím několika fotografií připomeňte skvělou atmosféru festivalových představení a koncertů.

Během jednoho měsíce od 28. září do 28. října se na našich dvou scénách uskutečnilo 37 divadelních produkcí i hudebních koncertů, kromě našeho „domácího“ souboru do Hradce Králové přijelo 18 hostujících ansámbľů.

A man and a woman are standing in a room with large, multi-paned windows. The man, on the left, is wearing a dark cap, a dark jacket over a light shirt, and light-colored trousers. He is looking towards the woman. The woman, on the right, is wearing a dark, textured, off-the-shoulder dress and is looking back at the man. The room has a rustic feel with concrete walls and a tiled floor. The lighting is dramatic, with strong shadows and highlights from the windows.

**MARIE POULOVÁ
A JAKUB TVRDÍK:
PERIFÉRIE JE PŘÍBĚH
O VELKÉ LÁSCĚ**

Marie Poullová a Jakub Tvrđík tvoří ústřední dvojici v nové inscenaci Klicperova divadla - PERIFÉRIE. Jakub není v Klicperově divadle žádným nováčkem, poprvé se zde objevil v sezoně 2008/2009, kdy ztvárnil postavu Dr. Hamerského v Paní Urbanové v režii Martina Františáka, a od té doby u nás nastudoval 21 dalších inscenací. Marii jste mohli poprvé spatřit jako Julii v Drábkově inscenaci Romeo a Julie, členkou uměleckého souboru Klicperova divadla se stala v září loňského roku. Oba dva jsme nyní vyzpovídali těsně po premiéře Periférie. Jak se jim spolu zkušelo a proč byste měli na Periférii přijít? Nejen to se dozvíte v našem dvojrozhovoru!

Kdo je Franci?

Jakub: Franci je člověk, který byl rok zavřený, protože se s kamarády účastnil jedné vloupačky. Dopadlo to ale tak, že oni utekli a Franciho chytili, takže on seděl, protože mlčel. Po roce se vrací z vězení a snaží se vrátit do svého normálního života.

Marie: Je to hanebný parchant a Anna ho miluje.

Kdo je Anna?

Jakub: Anna je holka, kterou Franci potká první večer, když se vrátí z kriminálu. Ona se zamilluje do něho a on do ní. A de facto je Anna taková první světlá chvíle, kterou Franci zažije po návratu a drží se jí.

Je vám doba vzniku díla něčím blízká? Chtěli byste v ní žít?

Marie: Já bych v ní asi nechtěla žít. Rozhodně ne v těchto podmínkách a v takovém sociálním prostředí. Ale třeba ve filmu je to strašně přitažlivé.

Jakub: Celá ta doba je přitažlivá, móda, hudba, všechno, ale dnešní doba je mi něčím o dost bližší.

Kdybyste mohli, změnili byste nějak jednání svých postav?

Jakub: Asi jo, protože podle mě se Franci chová hrozně nelogicky, ale trápí ho svědomí a musí. Bohužel to změnit nemůžeme, protože je to tak prostě napsané.

Marie: Já bych asi něco změnila, ale ona by nezměnila nic, protože ty okolnosti to neumožňují.

Umíte tančit?

Jakub: Já vím, že Marie umí moc dobře tancovat.

Marie: Kuba taky umí dobře tancovat.

Jakub: Díky, že jsi mě nepotopila. :-)

Jak se vám zkušelo s Davidem Šiktancem?

Jakub: Hrozně, jedním slovem hrozně! Ne, zkrátka když zkušíte s kamarádem a máte pocit, že na sebe nějak slyšíte a že to všechno nějak do sebe zapadá, to je prostě otřesné. :-)

Marie: A ještě k tomu je klidný!

A jak se vám zkušela jako hlavnímu páru spolu?

Oba: To bylo ještě horší! :-)

Jakub: Opravdu jsem moc rád, že je to za námi a že už to teď budeme jenom hrát, protože ten tvůrčí proces už je pryč.

Proč by měli diváci na Periférii přijít?

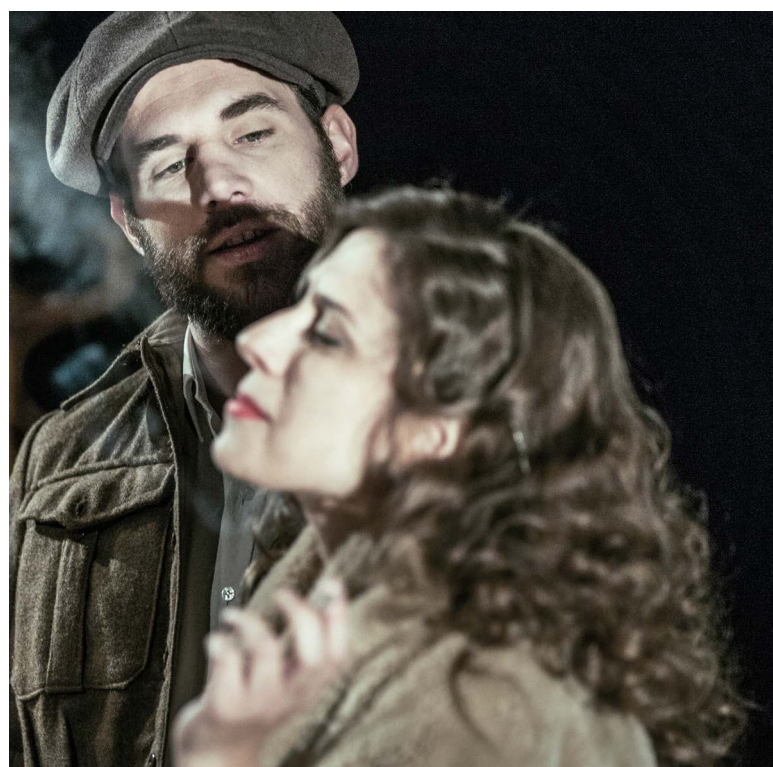
Jakub: Myslím si, že i když je ten text vážně hodně ponurý a je v něm pramálo veselí, představení má úžasnou atmosféru.

Marie: A je to příběh o lásce!

Jakub: Ano, to je hodně důležité, je to příběh o velké lásce!

Celý videorozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube:

<http://youtu.be/gaFGxTj8U7E>

MICHAL VEJSKAL: ABSOLUTNÍ SRDCOVKA JE HUDBA SAMA O SOBĚ

Michal Vejskal je autorem hudby k Periférii. Ač v divadelním a hudebním světě není žádným nováčkem, Periférie byla jeho vůbec prvním průnikem do kompozice scénické hudby. Michal se již řadu let pohybuje ve světě profesionální hudby jako pianista, skladatel a autor aranží především pro symfonická tělesa. V našem videorozhovoru prozradil, jak se dostal k hudbě, který žánr je mu nejbližší a jakým dalším projektům se věnuje.

Jaká je hudba v Periférii?

Periférie je pro mě zajímavá tím, že se scénika skládá ze zvukové koláže různých ruchů. Je specifická tím, že je to kombinace elektronické hudby s živou hudbou, což je pro mě víceméně novinka, kterou jsem se zabýval v posledním roce. Dříve jsem dělal jenom s živými dušemi a s profesionálními muzikanty.

Jak jste se dostal k hudbě?

U mě to bylo tak nějak přirozené. Od sedmi let jsem navštěvoval hudebku, zhruba ve dvanácti letech jsem měl takový cíl, že se stanu programátorem, a tak nějak mě nenapadlo, že tu hudbu dělám víc než vše ostatní, že je to takový můj koníček. K hudbě mě přivedl především můj učitel ze základní umělecké školy, který najednou přišel s tím, že bych měl jít na konzervatoř a na vše ostatní se vykašlat. A mně tato myšlenka přišla poměrně zajímavá a už sám jsem věděl, že k tomu tak nějak dospívám. Přihlásil jsem se, byl jsem přijat a pak už jsem věděl, že nemůžu uhnout.

Jste spíš skladatel, nebo interpret? Co vás víc baví?

U mě je to hodně taková schizofrenní otázka. Být kreativní, vymýšlet hudbu, dělat na čemkoli, co se hudby týká, mě nesmírně naplňuje a uklidňuje, ale mimo to mě extrémně baví hrát s kýmkoli a kdekoli. Žánrově se nijak nevymezuju a víceméně čím více hraju, tím lépe se mi píše hudba.

Jaký je tvůj hudební záběr?

Záběr mám od vážné hudby až po metal.

A existuje nějaká tvá absolutní srdcovka?

Absolutní srdcovka je zkrátka hudba sama o sobě. Já opravdu žánry nerozlišuju. A pokud pracuju v týmu nebo pokud je kapela složena z týmu skvělých lidí, stejně tak jako když je divadlo složené z týmu skvělých lidí, tak to je ta situace, kde se cítím nejlépe.

Jakou máš zkušenost s divadlem?

Nejprve jako interpret, když jsem hrál v Divadle Minor a pak jsem dlouhou dobu „kapelníkoval“ kapelu v Divadle na Vinohradech, asi čtyři roky. A to si myslím, že byla moje nejsilnější zkušenost ohledně velkého divadla a zkrátka toho fabrikového systému, kdy se chrlí stále nové inscenace. Jinak ještě děláme rockopery v Praze v Holešovicích. V tom divadle jsem od samého začátku.

Máš ještě nějaký projekt, na který bys chtěl lidi pozvat, kde by tě mohli vidět a slyšet?

Zajímavý projekt bude 17. února 2016, narozeniny Michala Pavlíčka, kterému nyní instrumentuju část koncertu. Na koncertě zazní různé úpravy od Pražského výběru až po riffy kytar. Bude hrát Pavlíčkovo trio plus osmdesátiletá armádní dechovka, což si myslím, že bude opravdu zajímavý koncert.

Jinak se teď snažím po delší době velkému záprahu vyvarovat a relaxovat a věnovat se méně činností, ale s o to větší důsledností. :-)

Celý videorozhovor si můžete přehrát na serveru YouTube:

http://youtu.be/I_O9SLaNyT8

A portrait of Michal Vejskal, a man with long dark hair tied back, wearing a black button-down shirt over a black t-shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a dark, solid color.

MICHAL VEJSKAL

A LÉTA BĚŽÍ, VÁŽENÍ...

Každoročně, když máme v divadle závěrečnou konferenci a spolu s ní vyhodnocení právě uběhnuvší divadelní sezony, přichází také rituál poděkování kolegům, kteří mají v ten daný rok nějaké pracovní výročí. Námí zaplněné hlediště pak nevěřičně šumí, špitá a tleská při výročích jako „Pan XY, patnáct let v Klicperově divadle“, „Pan YY, dvacet let v Klicperově divadle“ nebo dokonce „Paní XX, čtyřicet let v Klicperově divadle“, a to už pochod dotyčné pro rúži a poděkování provází i uznalé pohvizdování.

A člověk si při tomto posezení říká, jak je to možné? To tady pracují tak dlouho? V kolika letech sem probůh nastupovali? Počkat a kdy jsem sem přišla já? To bylo hned po DAMU, to je přece nedávno... tak jaký že to bylo rok to moje absolutorium v Disku a následné přešťastné podepsání smlouvy v Klicperově divadle? Počkej, 2008? Cože? Sedm let? Ne, to není možné, to je určitě nějaká moje chyba v paměti, no jo, ale že by přece jenom? A člověk se chvíli zděsí, že asi nějak stárne a snad tu nekrní a pracovně nestagnuje a je přece pořád ten mladý, nadšený a zapálený divadelník, ale pak zděšení vystřídá blažený úsměv. Ano, jsem tu už takhle dlouho, a přeju si z celého srdce, aby to vydrželo a pokračovalo dál. Protože kde jinde člověk zažívá, že práce letí pod rukama tak rychle a člověk „stárne“ s takovou radostí.

A kdybychom chtěli něco z naší pracovní minulosti přece jenom vymazat a zapomenout, není to možné. Klicperovo divadlo má totiž archiv pečlivý a bohatý. A skrývá poklady, které rozhodně stojí za vidění! Abychom si je neužívali jen my, rozhodli jsme se pro vás připravit malou ukázkou na stránkách našeho magazínu. Poznáte na následujících fotografiích své oblíbené herce?

FOTO 1:

Zora Valchařová-Poulová

v inscenaci ZAZÍ V METRU (1994)

FOTO 2:

Martina Nováková a Martina Eliášová

v inscenaci DVA MUŽI V ŠACHU (1986)

FOTO 3:

František Staněk, Hynek Pech a Martina Nováková

v inscenaci AMADEUS (1993)

FOTO 4:

Lenka Loubalová

v inscenaci MARYŠA (1981)

FOTO 5:

Kamila Sedlářová

v inscenaci KYTICE (1994)

FLIGNY, KOKS A KUTILOVÉ JDOU DO FINÁLE!

Máte rádi ironii, černý humor a groteskní nadsázku? Potom neváhejte využít poslední možnost návštěvy komedie **Fligny, koks a kutilové** oplývající britkým humorem Mohameda Rouabhiho. Jedná se o vsutku svižný a vtipný příběh nesourodé party rádoby hloubavých zlodějíčků, která se rozhodne vloupat do neobydleného zámku, aby získala ukrytý lup z dávné loupeže.

Každá z postav svým osobitým projevem dokáže rozesmát kvalitně napsaným scénářem a jako bonus nechybí jejich humorné ztvárnění herci Klípcerova divadla. A divili byste se, jaké nejrůznější existence se dokážou pustit do vloupačky, která je samozřejmě velice důmyslně řešená, i Pat a Mat by si za takové dílo radostně zatleskali.

Navštivte v úterý 24. listopadu 2015 od 19:00 poslední uvedení tohoto humorného kusu, který vám kromě zábavy nabízí i seznámení se světem současné francouzské dramatiky.

Trailer k inscenaci si můžete přehrát na serveru YouTube:

<http://youtu.be/L6UXlc7xeYU>

NOC diVADEL 2015

SOBOTA 21. LISTOPADU 2015 V KLICPEROVĚ DIVADLE

15:00 – 19:30 hodin

- Komentované prohlídky interiérů a zákulisí spolu s herci a zaměstnanci Klicperova divadla. Poslední prohlídka začíná v 19:30. Další program pokračuje před divadlem z důvodu přípravy koncertu.
- Volná prohlídka Havlova dvorečku v areálu divadla.

16:00 – 20:00 hodin

- Specializované prohlídky krejčovny, vlásenkárny, garderobiérny, malířské a truhlářské dílny.
- Letošní novinka - specializovaná prohlídka STUDIA BESEDA.
- Na tyto prohlídky se objednávejte v předprodeji divadla, tel. 495 512 857. Předplatitelé Klicperova divadla mají možnost přednostní rezervace od pondělí 16. 11. od 10 hodin, další zájemci se mohou hlásit od středy 18.11. od 10 hodin.

17:00 a 19:00 hodin

Besedy v Podkroví

- Od 17:00 beseda s herci Jiřím Panznerem, Marií Poulovou a Vladimírem Polívkou
- Od 19:00 beseda s režisérem Davidem Drábkem a hudebním skladatelem Darkem Králem.

19:30 – 20:30 hodin

- PROTŘENO LIVE aneb vaření s Bartley McCormickem před divadlem.

21:00 hodin

- Koncert kapely Mastix herců Klicperova divadla a jejich přátel. Volné vstupenky budou rozdávány při vstupu do divadla od 20:30. Vstup bude umožněn až do vyčerpání kapacity vstupenek.

22:30 hodin

- Autogramiáda hereckého souboru Klicperova divadla vč. selfie pointu, kde bude možnost vyfotit se s oblíbenými herci.

24:00 hodin

- Půlnoční prohlídka s Václavem Klimentem Klicperou pro výherce soutěže, která bude probíhat na www.klicperovodivadlo.cz ve středu 18.11. od 15 hodin.

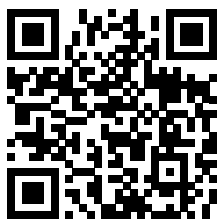

VOJTA DVOŘÁK AKA BARTLEY MCCORMICK SE VRACÍ Z INISHMAANU A KONTROLUJE DOMOVY A PÁNVE HRADECKÝCH HERCŮ.

JIŘÍ PANZNER: DUŠENÁ HOVĚZÍ LÍČKA NA VÍNĚ S BRAMBOROVOU KAŠÍ A OPEČENÝMI ŽAMPIÓNY

V DALŠÍM VYDÁNÍ SVÉ KULINÁŘSKÉ SHOW ZAVÍTAL BARTLEY MCCORMICK NA NÁVŠTĚVU ZA HERCEM JIŘÍM PANZNEREM

Bartley zastihl Jiřího (alias Eddieho z Ulice) na konci generálového týdne. Vaření probíhalo v době mezi dopolední generálkou Periférie a večerním představením Fligny, koks a kutilové. Jiří si dokonce připravil pro Bartleyho zajímavý divadelní program, který se rozrostl až do nečekaných rozměrů. Víc ale prozrazovat nebudeme, podívejte se sami. A dobrou chuť!

JAK VYPADÁ DIVADELNÍ UBYTOVNA,
KDE V DOBĚ ZKOUŠENÍ BYDLÍ JIŘÍ PANZNER,
A JAK BARTLEYMU CHUTNALO?

Podívejte se na pořad Protřeno
na serveru YouTube:
<http://youtu.be/A5Y6J-YZobs>

RECEPT PRO ČTYŘI AŽ ŠEST OSOB:

Ingredience: 3 až 4 hovězí líčka – celkem asi 1,2 kg, mořskou sůl, mletý pepř, 4 lžíce olivového oleje, půlku menšího celeru, 4 mrkve a 2 petržele nakrájené na kostičky, 2 cibule nakrájené na drobno, 2 stroužky česneku nakrájené na drobno, 1 bobkový list, 5 kuliček černého pepře a nového koření, 1 snítka tymiánu, 1 snítka rozmarýnu, 2 lžíce rajského protlaku, 1 litr kvalitního červeného vína, 700 ml hovězího vývaru, 4 lžíce másla, 1 lžíce krupicového cukru, 12 pékňých středních žampiónů, 1 lžíce hladkolisté petrželky a bramborovou kaší k podávání.

Hovězí líčka očistíme, osolíme a opepríme. V hrnci rozehejeme olej a opečeme na něm líčka ze všech stran dohněda, poté je vyjmeme a dáme stranou. Do hrnce nasypeme kořenovou zeleninu a osmahneme dozlatova, dále přidáme cibuli a česnek a opékáme dočervena. Přidáme celé divoké koření, tymián, rozmarýn, rajský protlak a mícháme ještě asi minutu. Zalijeme vínem, přivedeme víno k varu a vaříme, až se objem sníží na třetinu. Trvá to asi 30 minut.

Vrátíme do hrnce opečená líčka a zalijeme vývarem. Přiklopíme a dáme dusit buď do trouby předeřháté asi na 140°C na dvě hodiny do měkka, nebo je necháme probublávat na sporáku na menším ohni. Druhá možnost trvá déle, asi tak 4-5 hodin. Líčka vyndáme, když jsou úplně měkká a omáčku přecedíme přes jemné síto. Dosolíme, dopepríme, případně lehounce osladíme, aby omáčka získala ještě lepší chuť. Těsně před podáváním do horké omáčky zašleháme dvě lžíce másla.

Žampióny očistíme a osmahneme na olivovém oleji dozlatova, přidáme sůl, pepř a nasekanou petržel.

Podáváme s bramborovou kaší.

KLICPEROVO DIVADLO ZÍSKALO MEDAILI MĚSTA HRADEC KRÁLOVÉ

Hradec Králové si připomněl státní svátek 28. října slavnostním programem na Masarykově náměstí, jehož součástí je tradičně předávání ocenění významným osobnostem a institucím.

Klicperovo divadlo získalo medaili města Hradec Králové u příležitosti 130. výročí otevření, z rukou primátora Zdeňka Finka ji převzala ředitelka Eva Mikulková.

Získané ocenění je jakýmsi malým poděkování všem tvůrcům, umělcům i zaměstnancům, kteří se na práci divadla podíleli nejen v době současné, či nedávné, ale v celé jeho historii. Děkuje vám všem!

Záznam ze slavnostního předání najdete na facebookovém profilu ČRo Hradec Králové:

<https://www.facebook.com/rozhlashradec/videos/915721131797464/>

NA KAFI... S LENKOU

DĚLAT FILM
JE ŽIVOTNÍ STYL

S líbila jsem vám i sobě, laskaví čtenáři, že se pochlubím, jak jsem opět jednou byla slavná v Praze. Tak já totiž říkám tomu, když vystoupím jinde než v našem divadle, natož pak, když jsem natáčena kamerou, aby i moje vnučata jednou mohla říkat, že babička byla slavná herečka. Pravda, zatím moje úkoly ve filmu nebyly takového rozměru, aby moje vnučata nabyla dojmu, že jsem byla opravdu slavná. A ani letos v létě tomu nebylo jinak. Ale nevadí, třeba mne ještě něco velkého čeká.

O tom, že BUDU TOČIT, jsem se dověděla poměrně brzo. Někdy zjara. Ovšem na přesná data jsem si musela počkat dlouho předlouho, čímž moje organizování prázdnin vzalo zcela za své. Když jsem konečně věděla co a jak, lázně byly plné do posledního lůžka. Na moře jsem rezignovala a řekla jsem si, že tedy nebudu zdravá, ani odpočatá, ale sláva a mamon mne donutily mávnout nad tím rukou.

Našla jsem si autobus do Prahy i byt mých kamarádů k přespání, a vyrazila na Hradecký terminál. Byla jsem krásně načesaná a vyžehlená, ale autobus nejel, protože byly prázdniny. Vše jsem pomocí mobilu operativně zařídila, ale dvouhodinové čekání na další spoj ve třicetistupňovém vedru způsobilo, že nažehlenost i vlasy přestaly být podstatné. Filmaři mne dovezli z Florence na místo dění. Byla to cukrárna ve Vodičkově ulici. Hrál jsem totiž cukrářku. V Praze i večer bylo 39 stupňů Celsia. Kostým, pevný bílý rondon, mi byl samozřejmě malý. Potupně jsme zapnuli pouze horní knoflík, a tu sešmodrchanou látku pod tím jsme zakryly stejně pevnou zástěrou. Kalhoty mi byly, pouze jsme je museli dole zahnout asi deset centimetrů. Boty – bílé tenisky. Na hlavu jsem dostala velikou neprodyšnou čepici. Nikdy jsem žádného cukráře v takové neviděla. Musím podotknout, že ve voze, kde jsme se líčili a oblékali, nešel agregát, takže žádná klimatizace a líčení probíhalo téměř potmě. Agregát byl přivezen ve chvíli, kdy jsem vůz opouštěla. Tělka se již rozpouštěla, rondon byl již propocen.

Vstup do cukrárny byl pro mne malým šokem. Připomínala totiž spíš laboratoř. Zákusky v ceně sto korun jeden nevypadaly jako něco, co bych si kdy v cukrárně koupila. Byly pestrobarevné, každý vypadal jako malý dortíček a zdobeny byly něčím, co vypadalo jako perfektně rozřezané armatury. Nebudu vás napínat, byla to různě zbarvená čokoláda.

Většina herců, kteří se kolem mne rojili, mi nebyla neznámá. Mnozí dokonce měli mnoho společného s Hradcem, znali mne také, jenom jsem musela smutně konstatovat, že jsem je znala jako malé děti. Pánové Matásek, který tu vyrůstal, Plesl, který se tu narodil, Jenůfka Boková, jejíž maminka mi svědčila na svatbě,

a konečně Lenka Vlasáková, jejíž manžel se narodil před lety mé kolegyni. Pouze Jana Švandová byla v mém věku, konečně je to moje spolužačka z JAMU, ta ovšem na rozdíl ode mne hrála velkou roli matky hlavní hrdinky, velkou krasavici, krásně oblečenou a na šteklich. Já jsem vedle ní ve svém cukrářském brnění vypadala jako její stará teta.

Byla to „nočka“, tedy celonoční natáčení. Vedro na rozdíl od nás neumdlévalo. Svých pár větiček jsem řekla bez problémů, nejhorší ale přišlo potom. Ostatní hráli své party a my cukráři jsme měli NĚCO dělat. Když mi dali úkol šlehačkou spojit a pomazat devadesát tenkých korpusů a nadělat z nich třicet dortů, bylo to stále ještě dobré. Když šlehačka došla, opravdový cukrář francouzské národnosti ušlehal kyblík nové. Byla bílá a druhá zelená, barvená pistáciemi. Šlehal stroj, který bych šoupla do příštího tisíciletí. Ale i potom jsem měla NĚCO dělat. Doma by to nebyl problém, ale v té laboratoři mne napadlo jediné. Přendávala jsem malilinkaté (jeden centimetr) zelené pusinky z jednoho tácu na druhý. Když jsem tak činila asi tři hodiny, ptal se mne David Matásek jestli už je mám spočítané. Řekla jsem mu, že už je mám i pojmenované.

Ráno jsem vytáhla z postele kamarádku, ta mne uložila a druhý den odjela. Já spala a spala, odpoledne jsem s chutí po tom všem sladkém snědla její lečo z lednice a zase jela natáčet. Mezitím jsem jim ještě stihla rozbít zámek u dveří na balkon. Ach jo.

Druhá nočka končila dortovou bitvou. Mne ta lahůdka minula, ale když jsem své slavné kolegyně viděla čekat na další záběr se šlehačkou ve vlasech, očích a prostě všude, přemýšlela jsem o své profesi velmi hluboce. Vedro bylo stále.

Ráno mne odvezli na nádraží, úspěšně jsem našla jediný otevřený záchodek v tuhle nekřesťanskou hodinu, též pokladnu, jakož i správné nástupiště. Cestou k domu v mém milovaném Hradci jsem pletla nohama stejně jako opilci, kteří se právě vraceli z dlouhého flámu. Ještě za dva dny a po třech sprchách jsem nemohla odlepit prsty u rukou jeden od druhého a za nehty jsem stále měla půlměsíčky čokolády nejvyšší jakosti. Jo, dělat film, to je řehole! Tenhle se jmenuje „Jak se zbavit nevěsty“ a já jen doufám, že se povede.

P. S. Za deset dní se točilo ve dne ve Vrtbovské zahradě a já se těšila na rozkvetlý park. Tato zahrada však je jeden vysoký kopec a točili jsme až nahoře. Vedro, schody, nakonec déšť. Zkrátka a dobře, DĚLAT FILM, to je životní styl. Žádná sranda!

Vaše Lenka

ZVEME VÁS NA KONCERTY DO KLICPEROVA DIVADLA

Nesmaři se mi libili, protože sme sam mohli spívať.

NEZMAŘI

v úterý 17.11.2015 od 19:00 hodin na hlavní scéně

TERNE ČHAVE

v neděli 29.11.2015 od 19:00 ve Studiu Beseda

DĚKUJEME NAŠIM
SPONZORŮM A PARTNERŮM

